

MISSIO SAVO
8.12.2007
Ylämylly
Raamattutunti
Väinö Hotti

KIRJOITUKSET TOTEUTUVAT

Raamattu - Jumalan puhetta

"Kuulkaa, taivaat, ota korviisi, maa, sillä Herra puhuu" (Jes.1:2).

"Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut" (Hebr.1:1-2).

Kaikki on kirjoitusten toteutumista

"Kun viimeinen kirjain Raamattuun oli kirjoitettu, oli Jumala saanut sanotuksi sen mitä hän halusi sanoa - ja siinä muodossa kuin hän halusi sanoa sanottavansa. Silloin oli Jumalan ilmoitus ihmisille saatettu päätökseen. Tämän jälkeen hän ei maailman viimeiseen päivään asti ole lisäävä Raamattuun yhtään kirjaa. Jumala on puhunut. Sitä seuraavat historian vaiheet ovat Jumalan valtava aamen hänen omaan päättyneeseen puheeseensa" (Fredrik Wislöff).

Toteutuvat hitaasti

Monet Raamatun ennustukset toteutuvat hitaasti. Tämä ei kuitenkaan merkitse niiden epäluotettavuutta. Epäuskoiset tulkitsevat toteutumisen viipymisen väärin:

"Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omienhimojensa mukaan ja sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksensa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, **kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta**" (2 Piet.3:3-4).

Tänään emme voi katsellessamme esimerkiksi luonnon tilaa sanoa: mikään ei ole muuttunut. Muutokset ovat aivan ilmeiset. Joku vuosikymmen sitten joulukuussa saattoi olla lämpötila - 30°, tänään meillä on vesisadetta! Tutkijat ovat todenneet, että 1950-luku oli merkittävä muutosten alkamisen kannalta; silloin meni **iso pyörä päälle!** Muutokset ovat ilmeiset. On vain kysymys siitä, kuinka me niitä tulkitsemme. Myönnymmekö sanomaan: KIRJOITUKSET TOTEUTUVAT?

Jos uskomme Raamatun kirjoituksiin, nykyiset katastrofit ovat vasta "alkusoittoa". Mitä on Raamatun mukaan edessäpäin?

Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin; ja tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi, ja taivaan tähdet putosivat maahan, niinkuin viikunapuu varistaa raakaleensa, kun suuri tuuli sitä pudistaa, ja taivas väistyi pois niinkuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa. Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän

päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta! Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?" (Ilm.6:12-17).

Uskovan kohdalla eräs vaikeimmista oppiaineista Jumalan koulussa on odotus.

"Sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viippy, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy" (Hab.2:3).

Jo heti syntiinlankeemuksen jälkeen annettiin lupaus "vaimon siemenestä". Eeva luuli, että jo hänen pojassaan Kainissa tuo lupaus toteutuisi - hän pettyi. Kului vielä 4000 vuotta ennen kuin tämä kirjoitus täyttyi.

Nooa rakensi arkkia 120 vuotta. Hänellä oli Jumalan lupaus vedenpaisumuksen tulosta.

"ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli" (Hebr.6:15). Aabrahamin odotus koski perillistä, Iisakia.

"Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen" (Jaak.5:7).

Herran odottaminen kuuluu olennaisena osana uskova kilvoitukseen:

"Odota Herraa. Ole luja, ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herraa" (Ps.27:14).

"Sinua minä odotan kaiken päivää" (Ps.25:5).

"Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua" (Ps.130:6).

"Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä nääny, he vaeltavat eivätkä väsy" (Jes.40:30-31).

"Sillä näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: **Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyyttenne**; mutta te ette tahtoneet, vaan sanoitte: "Ei! Hevosilla me tahdomme kiittää" - niinpä saatte kiittää pakoan. "Nopean selässä me tahdomme ratsastaa" - niinpä ovat vainoojanne nopeat" (Jes.30:15-16).

"joka uskoo, se ei pakene" (Jes.28:16). "Joka uskoo, se ei kiirehdi, hoppuile ja hätäile" (Saarisalon käännös).

Tämän puheen tähden Mooses pakeni ja oli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikaa. Ja kun **neljäkymmentä vuotta** oli kulunut, ilmestyi hänelle Siinain vuoren erämaassa enkeli palavan orjantappurapensaansä liekissä" (Apt.7:29-30).

Jeesuksen tulemuksen odotus

Jeesus antoi selkeän sanan siitä, että hän tulee takaisin. Jeesus ei kuitenkaan ilmaissut "päivää eikä hetkeä".

"Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin" (Matt.24:36).

Jeesus varoittaa omiaan liian tarkan aikataulun laatimisesta hänen tulonsa suhteen; se ei kerta kaikkiaan kuulu heille:

"Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut" (Apt.1:7).

Uskovat eivät tiedä Jeesuksen tulemuksen "päivää eivätkä hetkeä". Tässä on tapahtunut historian kuluessa paljon virheitä sekä Jehovan todistajien että muidenkin taholta. On pyritty määrittelemään tarkka Jeesuksen tulemuksen ajankohta.

Tarkkaa ajankohtaa emme voi tietää, mutta "ajan merkeistä" me voimme päätellä tuon päivän lähestymisen - ja niitä meidän on käsketty tarkkailla. Fariseukset ja saddukeukset löivät laimin ajan merkkien tarkkailun. Olisiko sama tapahtunut meidänkin kirkossamme? Kun on nähty, että jotkut ryhmät erehtyvät Jeesuksen takaisintulon laskennassa, ajatellaan, että meidän tulee jättää koko tarkkailu sikseen.

"Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa" (Matt.16:1-3).

Tessalonikan seurakunnassa oli ylikuumentunutta Jeesuksen tulon odotusta; Jeesus voi tulla milloin tahansa. Paavali johdatteli heidät raittiiseen uskoon: määrättyjen asioiden ja merkkien pitää toteutua ennen Jeesuksen tulemistä. Jeesuksen tulemusta edeltää ANTIKRISTUKSEN tulemus.

"Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. **Sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy**, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala" (2 Tess.2:1-4).

Seurakunnan tila

Millainen on kirjoitusten mukaan seurakunnan tila ennen Jeesuksen toista tulemistä? Jeesus ilmoittaa mitkä vaarat seurakuntaa ajan illassa uhkaavat.

1. "Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta" (Luuk.21:34).
2. "Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta" (Matt.24:4-5).

Tänään on monenlaisia uskonnollisia virtauksia, jotka heittelevät "alaikäisiä" uskovia. Meillä Suomessakin on hengellisellä puolella suorastaan "runsauden pula". Joudumme valitsemaan, mikä on parasta.

"Totta luulen, kristikansa narrattavaks` kai on herkin. Jos vain liikkuu hurskain elein, osaa tehdä ristinmerkin" (Vilho Rantanen).

"etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus" (Ef.4:14-15).

3. "Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat" (Matt.25:5). "Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu." Näin on kirjoitettu. Herra haluaa olla viimeiseen saakka herättelemässä uneen taipuvaisia omiaan: "Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko" (Matt.26:41).

4. Uskovat "vihaavat toisiaan". Jos kaikinakin aikoina uskovien keskinäinen yhteys on onnistunut vain vakaan kilvoituksen kautta; lopunaikana se on erikoisen työlästä.

"Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan" (Matt.24:10).

"Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään:'Minun herrani viipyy', ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä,jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys" (Matt.24:48-51).

"Mä kauhistun, kun oikein huomaan sen, niin vähän muotoa saa Kristus meihin. Ja pukin sarvet usein kasvavat monille pitkällekin ehtineihin" (Vilho Rantanen).

On haasteellista kuulua lopun aikana Missio Savoan, jossa opetetaan että uskovien pitäisi rakastaa toinen toistaan - minun pitäisi rakastaa KAIKKIA HERRAN OMIA!

Raamattu ja lopun ajan profetiat

"Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleensa profetoille" (Aam.3:7). Tätä raamatunkohtaa on joskus tulkittu puolustukseksi kaikenlaisille profetioille. Viimeinen profetia, jossa aikamäärä asetettiin, koski tätä syksyä: Suomi miehitetään!

1960-luvulla "Oulun profetia" vavisutti suomalaista kristikansaa. **Laila Heinosen** kautta tuli Suomen kansalle parannus- ja rukouskehotus.

Timo Junkkaala: Osmo Tiililä - Protestantti

"Jos tämä kansa ei tee parannusta ennen vuotta 1962, niin minä annan tämän kansan vihollisen käsiin ja kukaan ei pääse pakoon" (23.8.1960).

"jos löytyy 800 000 sellaista, jotka todella ovat puhdis-taneet sydämensä Kristuksen, Minun Poikani verellä, niin minä armahdan tätä kansaa."

Sanomiin liittyi myös varoitus, jonka mukaan niitä ei saanut arvostella.

"Sairaudesta sanottiin, että se on paholaisesta ja että Jumalan lapsien ei tarvitse olla sairaita."

"Miksi et sinä, rakas poikani Osmo Tiililä, ottanut häntä vastaan niin kuin sinun olisi pitänyt vastaan ottaa Kaikkivaltiaan Jumalan lähettäjä ja sanansaattaja? Oletko sinä ylpistynyt?" Tekstissä kehoitettiin Tiililää arvovaltansa turvin viemään sanomaa eteenpäin. "Ennen kaikkea tiedä se, että Minä Herra Jeesus Kristus itse olen näiden pyhien sanojen takana."

Tiililä haluttiin saada Oulusta tulleiden viestien takuumieheksi ja levittäjäksi. Tässä tavoitteessa ei kuitenkaan onnistuttu.

Jumala kirjoittaa viimeisen luvun

Lopun ajan myllerrysten keskellä epäuskoinen on aivan neuvoton. Ajatellaan vaikkapa luonnon saastumista, kasvihuoneilmiötä jne. Ilman uskoa ihminen on "ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa" (Ef.2:12). Tilanne muuttuu lopulta aivan kaoottiseksi:

"Ja on oleva merkit auringossa ja kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät" (Luuk.21:25-26).

"Mutta älkää antako heidän pelkonsa peljättää itseänne, älkääkä hämmästykö" (1 Piet.3:14).

Kerrotaan pojasta, joka luki jännittävää kirjaa. Kirjan päähenkilö oli erittäin pahassa pinteessä. Poika eli niin kirjan sanoman mukana, että hän alkoi lohduttaa ja rohkaista vaikeuksiin joutunutta sankaria: "Älä pelkää, kyllä sinun lopulta hyvin käy, **minä olen lukenut jo loppuluvun.**" (E J. Honkanen, Hengen uudistus).

Epäuskoisia me emme saa johtaa harhaan antamalla heidän ymmärtää, että heidän käy lopulta hyvin.

Mutta uskovia veljiä ja sisaria voimme lohduttaa Raamatun ihanilla loppuluvuilla: "Älä pelkää, kyllä sinun lopulta hyvin käy, minä olen lukenut jo loppuluvun." Me elämme vaikeassa mutta **ilmoitetussa** ajassa. Tilanne on TÄYSIN MEIDÄN ISÄMME HALLINNASSA! Kirjoitukset toteutuvat.